

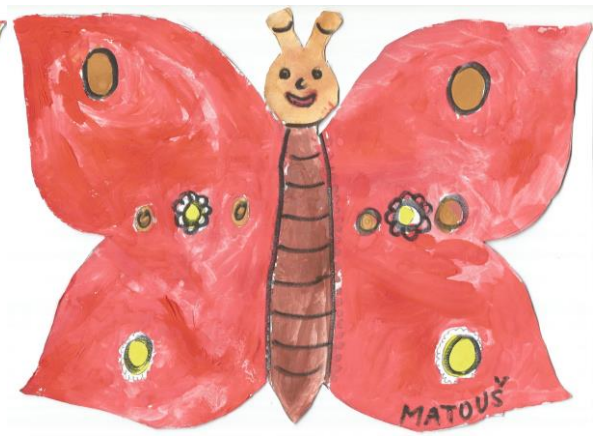

**Smějeme se rádi
aneb
Co veselého jsme zažili**

Školní časopis ZŠ Vidče
duben 2015

Zuzanka Jurčová, 1. třída

Matouš Gerla, 1. třída

Legrační psaní v 1. třídě

Naši prvňáčci jsou velmi šikovni a už umí pěkně psát, ale v hodině psaní po jarních prázdninách jsme se opravdu hodně nasmáli. Děti měly opsat názvy zvířat, a protože přes prázdniny přece jen něco zapoměly, vznikla nám spousta nových zvířat.

Poznáte, o jaká zvířata se jedná?

Olel, kokodýl, krakodýl, krkodýl, kaokodýl, kokan, klok, zjíc, opce, veverla, verka, sava, lad, slan, papošek, japošek, papausek.

za 1. třídu Vlad'ka Slámová

Marek Mičkal, 1. třída

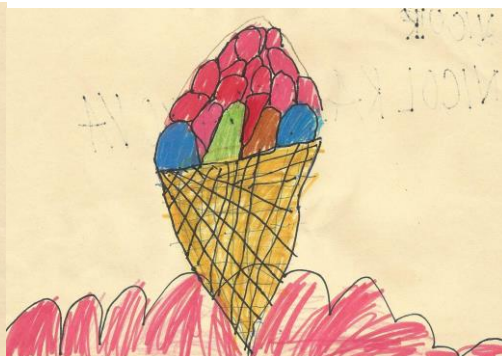
Ben Bajza, 1. třída

Markétka Zetochová, 1. třída

Nikol Děcká, 1. třída

Nikolka Nováková, 1. třída

Nicolka Nováková, 1. třída

Riša Němec, 1. třída

Zuzanka Jurčová, 1. třída

Nicolka Děcká, 1. třída

Sabinka Kovářová, 1. třída

Nicolka Děcká, 1. třída

Patrička Nerádová, 1. třída

Popletený svět žáků ze 2. třídy

Popletený statek

Koník jde do školy,
kráva píše úkoly.
Koza čte pohádku,
o zeleném prasátku.
Kočka hraje karty s myší
a moc jim to spolu sluší.
Natálka Fojtíková

Popletená básnička

Můj pejsek šel do školy,
aby mastil úkoly.
Měl hodinu zpěvu,
to vám bylo řevu.
A pak ještě v maticce,
nakreslil si slepice.
Tomáš Kraus

Míša Holišová, 2. třída

Popletená zvířátka

Žába chodí do školy,
kočka píše úkoly,
pes pije limonádu,
kráva nosí rohy vzadu.
Křeček si rád hoví,
morče zase zlobí,
kůň chodí pozadu,
ovce žvýká zahradu.
Pavlinka Baslová

Tomáš Kraus, 2. třída

Popletená ZOO

Co se to v té Zoo děje?
Opice si hrají na zloděje.
Viděli jste skákat slony?
Had si leze pro bonbony.
A co na to krokodýl?
S želvou by furt závodil.
Mají se teď lidé bát?
Nééé! Jen smát se a smát!
Ondra Špak

Nad Prahou letěla kráva,
na stromě zakukal slon,
koza je překrásným ptáčkem,
slepička snesla citron.
Na stole tančila nudle,
škubánek nohy si myl,
knedlík si pěšinku česal,
aby se buchtě líbil.
David Prasličák

Natálka Fojtíková, 2. třída

Pavlinka Baslová, 2. třída

Popletená říkanka

Moje knížka na zem spadla,
písmenka se vysypala.
Naskákala nazpátek,
bude konec pohádek?

Divná věc se přitom stala,
pohádka se zamotala.
A tak v lese na vlka
čihá malá Karkulka.

Sedm trpaslíků žilo v perníkové chaloupce,
draci si hráli venku na louce.

Princezna ze mlýna ošklivá byla,
Sněhurka s Rumcajsem v jeskyni žila.

Kdo dá zase nazpátky
popletené pohádky?
Mám teď velké obavy,
zkuste to, děti, třeba vy!

Adam Merta

Marie Rohlederová, 2. třída

Popletená škola

Učitelka píše úkoly,
děti chodí pozdě do školy.
Chtějí si tam hrát,
někteří i spát.
Obědy si sami vaří
a všem se tam dobře daří.
Honza Mičkal

Sofie Fůsková, 2. třída

Adélka Ondřejová, 2. třída

Blešky

Slunce svítí z nebička,
na malého Pepíčka.
Pepa leží u řeky,
počítá si své blechy.
Jedna, druhá, třetí,
má blech jako škola dětí.
Štípou, škrábou tyhle blechy,
nadělají moc neplechty.
Mají rychlé nožičky,
jako naše dětičky.
Pepík našel pastičku,
vezme na ně mastičku.
Namaže své tělíčko,
tak, uklouzneš, divoká blešičko!
Mastička to vyřešila,
všechny blešky vyplašila.
Hned jak dočtu básničku,
i já použiju tuto mastičku.
Sofie Fůsková

Verča Zetochová, 3. třída

Jarní prázdniny

O jarních prázdninách jsme nemohli nikam jet na výlet, protože jsem byl dlouho nemocný.

Tři dny byla s námi doma maminka. Bylo krásné počasí, tak jsme mohli jít ven. Také jsem opisoval učivo, které jsem zameškal. Dva dny byl s námi doma tatínek.

Nejlepším zážitkem pro mě bylo, když přišli na návštěvu moji kamarádi. Hráli jsme si s legem a povídali si. Byl jsem rád, protože jsem je tři týdny neviděl.

O víkendu se můj bratr přestěhoval do svého nového pokoje. Byl jsem si koupit nový nábytek. Prázdniny utekly jako voda.

Jonáš Kapoun, 3. třída

Prázdninové zážitky

Jarní prázdniny začaly slunečným dnem. Jeli jsme s rodiči a sestrou do malé ZOO do Valašského Meziříčí. Sára otevřela při parkování sama dveře auta a málem nám projíždějící auto urazilo dveře. Všichni jsme se lekli. V zoo jsme krmili zvířata. Nejvíc se mi líbila lama.

Druhý den jsem jel na prázdniny k babičce a dědečkovi do Valašské Bystřice. Byl tam i můj bratranec Ondra. Děda nás učil střílet ze vzduchovky. Nastřílel jsem nejvíc bodů. Vyhrál jsem!

V pátek odpoledne si mě vyzvedli rodiče a sestra a jeli jsme na termální bazén do Velkých Karlovic. Mamince jsem předvedl, jak jsem se naučil potápět pod vodu se školou plavání.

Noční pochod ze Santova jsme zahájili večerí v malé hospodě. Po večerí jsme se vydali s čelovkami na hlavě dolů do údolí Valašské Bystřice. Byla velká tma. Sestra se bála, protože je ještě malá. Mi se to líbilo, rád bych si to zopakoval.

Ad'a Bajzová, 3. třída

Radek Drda, 3. třída

Vendula Holišová, 4. třída

Štěňata

Před sedmi týdny se nám narodilo osm štěňat. Ale teď už běhají, skákají a roztrhla mi triko. Včera se štěňata venčila venku, protože už byla naočkovaná. Potom jsme je vzali zpátky domů, aby se uklidnila. Asi po pěti minutách jsem si šel chystat aktovku, ale v aktovce byla tři štěňata a jedla mi svačinu! Jedno se mi tam dokonce počůralo a pokadilo. Tak jsme museli čtyři odnést a zbyla nám jen tři. To jedno totiž skákalo po ovladači a tím zapnulo televizi a vysypalo poličku s knížkami a kvičelo, protože ho to zasypalo. Tak jsme ho dali na chodbu a chtěli všechny vyfotit. Nešlo to! Všechna štěňata běhala, tak fotky byly rozmazané. Proto jsme je už nefotili a odnesli jsme je.

Se štěňaty je moc zábavy.

Filip Dobeš, 4. třída

Naše švestka

Děda zasadil švestku. Krásně kvetla, ale vyrostly jenom tři švestky. Jedna spadla neuzrálá. Druhou propíchalý vosy a třetí byla krásně zralá. Každý den jsme se šli kouknout, jestli už ji máme utrhnout. Jednoho dne jsme já, Radka a taťka šli tu švestku setřást. Taťka třásl a švestka spadla, chtěli jsme ji vzít, ale rychlejší byl náš pes. Vzal švestku a utíkal přes celou zahradu a švestku už jsme neviděli. A tak jsme si úrody užili.

Renáta Jaskulová, 4. třída

Křeček

Má máma jela se spolupracovníky na zájezd do Bratislavy. A když se vraceli, jeden strýc jim vyprávěl příběh.

Má moc rád své dvě dcery, a proto když jim křeček přestal jíst, tak holky chtěly, aby zašel s křečkem k veterináři. V čekárně seděli samí drazí psy a kočky a on s křečkem v krabici za 20 Kč. Když byl na řadě, tak se ho zvěrolékař zeptal, co ho trápí. A strýc mu odpověděl, že křeček přestal jíst. A zvěrolékař odpověděl, že to může mít něco s ledvinami nebo málo vitamínů. Tak mu dal injekci za 200 Kč. Na druhý den ležel křeček mrtvý v kolotoči pro křečky. Holky mu chtěly udělat hrob. A zrovna se to stalo v únoru, kdy byla tvrdá půda, tak strýc zlomil rýč. A jelikož to nebyl první křeček, kterého měli, tak mají zahradu plnou křížků.

Antonín Basel, 4. třída

Radek Drda, 3. třída

Pomatená pátá třída

5. třída není obyčejná třída. Jsou tak hluční, že kdyby to šlo, tak vyhrají soutěž o nejhlučnější třídu roku 2014 – 2015.

Jen se něco řekne, už to vědí všichni. Každou chvíli by někam chtěli jet. A když nikdo nechybí, tak je to zázrak. A někteří vytvářejí kluby, například my.

Říkáme si Rytíři malého stromku. Proč? Tak to vám řeknu. Jsem král a ten stromek mi zmírnil pád. Proto ten název. Stromek jsme pojmenovali Květoslav. Někteří máme přezdívky: Catboss, Mário, Erik, Kuba Vdolkovič, bratři Tom a Tomáš. Proč bratr Tom? Narodili jsme se ve stejný den. On je jen o tři hodiny starší. A abych nezapomněl, já jsem Filip, nebo mi taky říkají Freestyle a Démonče. V naší třídě je nás celkem 24. I když se pohádáme, tak jsme pořád kamarádi.

Filip Nerád, 5. třída

Marek Gajdoš, Anička Čubová,
Bára Juříčková, 4. třída

Terka Bařáková, 6. třída

Dinosauří vtíp

Dva dinosauři si čtou pravěké noviny. Na úvodní stránce stojí: ZA CHVÍLI VYHYNE POPULACE DINOSAURŮ.

Blíží se meteorit, který je zničí.

Jeden dinosaurus vzdychne: „Ach jo.“

Druhý nato povídá: „Neboj se, zase jen tak kecají. Tamten meteorit padá 10 kilometrů odsud.“

Lea Dejmková, 5. třída

Vtíp

Sedí chlap v hospodě a najednou tam vtrhne jeho manželka:

„Pepo! Oni nás vykradli!“

Pepa říká: „No, a co má být?“

Manželka se naštve a říká: „Nechtěla jsem ti to říkat, ale ukradli i pivo a klobásy.“

Pepa se zvedne a zařve: „Na co čekáš, stará, volej poldy!“

Marie Žlebčiková, 5. třída

Drak

Jednou tak v podvečer jsem neměla nic na práci. A tak jsem přemýšlela, co udělám, a najednou mě napadlo, že si vyrobím papírového draka. Musí mít trojúhelníkový tvar a musí být vyvážený. Všechno, co jsem potřebovala, jsem měla. Tak a do práce. Za necelou půl hodinku byl drak hotový, ale protože bylo pozdě, tak jsem si nemohla draka vyzkoušet na zítřejší olympiádu. Ráno, jak jsem se vzbudila, rychle jsem si ho nachystala, a než jsem se nadála, byl ve vzduchu. Létal vysoko a vydržel tam skoro půl hodiny a zase letěl dolů. Zkoušela jsem to celé dopoledne. Na olympiádě jsem dostala medaili a oplatek, který měl stejný tvar jako můj drak. Byla jsem ráda, že mám další medaili do sbírky. Draka jsem uložila na své místo a s úsměvem na tváři jsem usnula.

Markéta Mandulová, 6. třída

Adélka Sedláčková, 3. třída

Natálka Kovářová, 6. třída

Básnička

Padá, padá jablíčko,
běž ho chytit, Aničko.
Utíkala honem, honem,
natáhla se pod tím stromem.
Martin jen tak opodál,
ten se tomu nahlas smál.
Místo jabka na hlavě,
hledí na svět zvědavě.

Marek Cáb, 5. třída

Karolína Jasná, 4. třída

Kapr

Když jsem byl malý, moc jsem se těšil na Vánoce. A když jsem se jich dočkal, tak jsem strašně rád hledal dárky a kupoval vánočního kapra. A tak začala i moje příhoda.

Nevím přesně, jaké bylo datum, ale událo se to před Vánoci 2006. Můj táta dovezl vánoční kapry a já jsem je moc rád pozoroval a fotil se s nimi. Druhý den, co u nás kapři byli, tak se mi zdálo, že dost smrdí. Jelikož plavali u nás ve vaně a na vaně byl sprchový šampon, tak mě napadlo, že je trochu umyju. Proto jsem šampon vylil do studené vody ve vaně, a aby toho nebylo málo, tak jsem kaprům začal připouštět teplou vodu. A protože jsem se v koupelně zdržoval trochu déle, přišel se za mnou podívat taťka.

Vstoupil do koupelny a zeptal se mě: „Co tu děláš?“ A já jsem mu odpověděl, že sprchuju kapry. Taťka pohotově vypnul vodu, vzal kapry a šel je klepnout.

Rodiče mně potom trochu vyčítali, co jsem udělal. A doteď si ze mě v době předvánoční dělají legraci a ptají se, jestli budu sprchovat kapry.

Jan Heryán, 9. třída

Štěstí

Jednou jsem šla do školy a našla jsem kamínek ve tvaru trojúhelníku. Něco podivného mi říkalo, že si ho mám vzít, ale v dálce jsem viděla autobus. Běžela jsem, ať ho vůbec stihnu. Po škole jsem šla domů. Když jsem si sáhla do kapsy pro klíče, vytáhla jsem kamínek ve tvaru trojúhelníku. Něco mi šeptalo do ucha, ať si ho nechám. Stalo se. Dala jsem si ho na poličku. Chvilí jsem se na něho přemýšlivě dívala a najednou se mu tvaroval obličej a říkal, že mi bude přinášet štěstí. Postupem času mi štěstí přibývalo a teď se se štěstím ráda rozděluji.

Eliška Trčková, 6. třída

Eliška Trčková, 6. třída

Vtípky

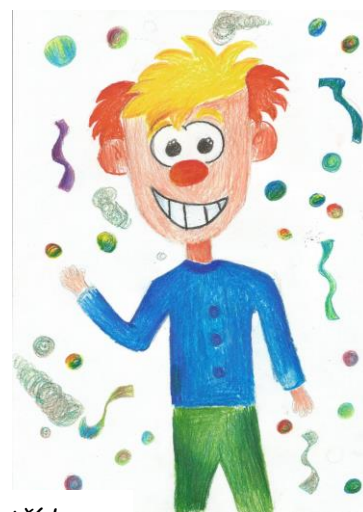
Pepíček říká Jiříčkovi: „Jirko, víš jaký je rozdíl mezi koláčem a příšerou?“

Jiříček odpoví: „Ne.“

A Pepíček: „No, to bych tě do obchodu neposílal.“

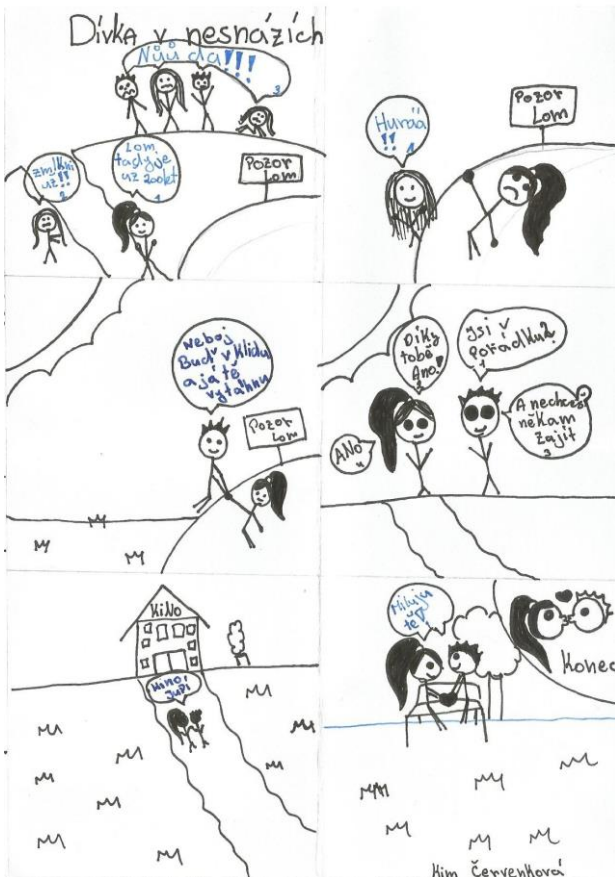
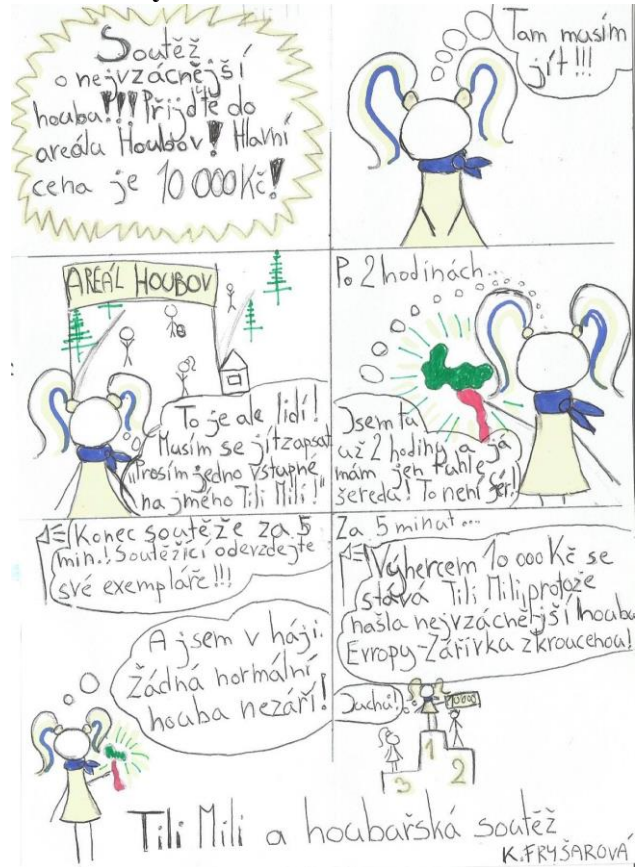
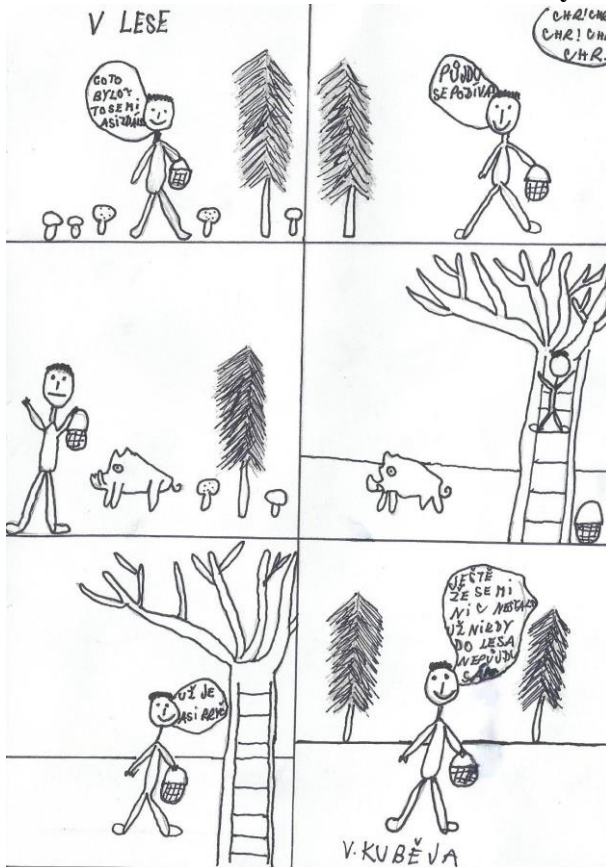
Pepíček je u sousedů a trhá jim jablka. Soused si ho všimne a křičí: „Pepíčku, jestli nepřestaneš trhat ta jablka, řeknu to tvému tatínkovi.“ Pepíček odpoví: „To můžete, je přímo nade mnou.“

Veronika Kozlová, 6. třída

Terka Bařáková, 6. třída

Šestáci vytvářeli komiksy

Naše třída

Tmaví hadi se plazí po zdi z temné desky, která v sobě skrývá mnohé technologické zázraky. Naše obrovské třídní sluníčko nás ohřívá svým příjemným pohledem. Podlaha unavená po celodenním šlapání je nanejvýš ráda, když zazvoní a ohlásí se tím konec školy. Bude ji čekat očista a odpočinek. Hnědé zásuvky a skříňky se na nás neustále usmívají svými madélky. Tato třída v sobě skrývá mnoho a mnoho literárních zázraků.

I když je pro nás jako šatlava, kde musíme přečkat 45 minut, jsem rád, že z ní chodím o něco chytřejší.

Libor Balejík, 7. třída

Adéla Stodůlková, 8. třída

Upovídánost

Tak si představte, že ta naše Káča musí pořád mluvit.

Ve škole vyrušuje, takže ji učitelé radši nechávají

sedět samotnou. Dokonce i u snídaně, oběda a večere mluví. Někdy povídá, nebo dokonce křičí ze spaní. Bobříka mlčení neuloví ani za nic.

Radka Jaskulová, 8. třída

Barvy

Když jsem měl pět let, tak jsem odpovídal rodičům, když se mě ptali na barvy, že všechny jsou zelené. Rodiče byli vylekaní a mysleli si, že jsem barvoslepý. Tak jsme jezdili po očních odděleních a páni doktoři brzy věděli, že barvoslepý nejsem. Došlo jim, že si z nich dělám legraci. Tak mně vyhubovali a já už jsem si z nich legraci nedělal. Poučil jsem se. Rozmýšlím se, co mám kdy říkat.

Lukáš Jurča, 9. třída

V Moravském krasu

Jednoho zářijového dne jsme se my šestáci se sedmáky i s několika pátáky vydali do jeskyní Moravského krasu. Procházeli jsme podzemními prostory, kde byla velká tma a zima. Po chvíli jsme se dostali na dno propasti Macocha a přestoupili jsme po skupinách do dřevěných loďek. Tu naši řídil pán, který stál na zádi loďky. Plavbu podzemními prostory komentoval a vtipkoval. Někdy nás i strašil. Po chvíli jsme zastavili v úzké chodbě a pán řekl: „Je tu hloubka 120 ...“ Zmlkli jsme. Možná se i někdo bál. On potom dodal: „Centimetrů.“ Všichni si oddechli, začali se smát a bavili se jeho dalšími vtipky. Zbytek cesty rychle uběhl a my přivítali, když jsme vyplavali na denní světlo.

Jan Lacina, 6. třída

Eliška Fabiánová, 6. třída

Bára Jučíčková, 4. třída

Když jsem byla malá

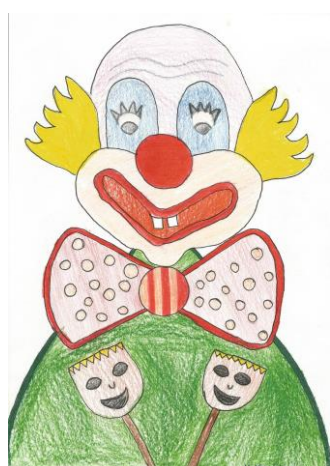
Byl krásný jarní den a já se právě vracela ze školy domů. Pozorovala jsem krajinu, která se vyjímalá svým olivovým závojem, na němž kvetly líbezné rostliny. Najednou jsem zpozorovala prudký pohyb na louce. Byla jsem moc zvědavá, a proto jsem se šla na louku podívat. Odhrnula jsem vysokou, hustou zelenou travu a mé oči zajiskřily radostí. V trávě ležel malý koloušek, který se na mne díval jako na přízrak. Měl kaštanově hnědou barvu a roztomilé čokoládové oči. Neváhala jsem a ihned jsem ho vzala do náruče. Tohoto malého tvora jsem si chtěla vzít domů, ale nejdříve jsem ho šla ukázat Míšovi. Ten mi řekl, že to nebyl dobrý nápad. I když byl opuštěný, měla jsem ho tam nechat, možná by si jej vzala jeho matka zpátky. O malého kolouška jsme se postarali a díky nápadu Míšova otce jsme ho po namazání octem, aby ho matka přijala, vrátili do přírody. Doufáme, že našel svoji maminku a spokojeně žil a dělal ozdobu našemu lesu.

Katka Fryšarová, 6. třída

Markéta Mandulová, 6. třída

Kristýna Pernická, 9. třída

Někdy se zasmějeme i při vyučování. Může se stát, že Bezručovu báseň Maryčka Magdonova pochopí žáci i takto:

... Maryčka se sama starala o sourozence. Neměli co jíst a pít. Byla jim zima. Maryčka si našla ženicha. Asi voják s peřím na čepici. Byl od Frydku. Ale asi se rozvedli. Maryčka zahynula ve skalách...

... Žila na Starých Hamrech, měla pět dětí. Poté, co jí umřel manžel, žila v chudobě. Měla se oženit s Bodákem, ale Burmistr Hochfelder jí napráskal. Frýdečtí grosbyrgři a dámy se jí začali posmívat. Skončila to sebevraždou, skokem ze skal...

... Tatínek pracoval v bartovské harendě v Ostravě. Maminka se starala o děti. Tatínek umřel, protože měl rozbitou lebku a maminku přejel vůz. Děti zůstaly samy. Maryčka si vybrala ženicha z Frýdku. Smáli se jí. Tak skočila ze skály...

... Maryčka neunesla to ponížení a spáchala sebevraždu v řece Ostravice, kde leží ona a jiní sebevrazi...

... Maryčka se svou rodinou žila ve Starých Hamrech. Pak jí umřel manžel, žila se svou rodinou v chudobě. Měla se oženit. Se zástěrou v očích pláče, oči schnou. V chladivé chýši tam její sourozenci zůstali. Neunesla to ponížení a ze skály skočila do Ostravice a praštila se do hlavy a zemřela...

Za článkem stálo:
harena = hospoda
burmistr = purkmistr, starosta
fěrtoch = zástěra
grosbygr = bohatý měšťan

Denisa Dobešová, 6. třída